

حمیدرضا ترقی عضو شورای مرکزی حزب مؤتلفه اسلامی:

جامعه این سبک زندگی را برای کارگزاران نظام نمی‌پذیرد

صداقت نباشد، طبیعتاً بر خورد جدی‌تری صورت می‌گیرد. معتقدم آنچه اتفاق افتاد نیز نافی روحیه صداقتی است که او از زیرمجموعه خود انتظار دارد.

«این حکم چه تاثیری بر جامعه و بدنه حامی پزشکیمان می‌گذارد؟ واکنش‌ها را چگونه ارزیابی می‌کنید؟»

بعید می‌دانم در میان حامیان آقای پزشکیمان کسی مخالفتی با این مسئله داشته باشد یا آن را ابراز کند. چون آن‌ها به یکسری ارزش‌ها پایبند هستند و این موضوع قابل دفاع نیست. بدنه حامی پزشکیمان این نوع سبک زندگی را برای کارگزاران نظام جمهوری اسلامی نمی‌پذیرند. جامعه نیز آن را نمی‌پذیرد. هم جامعه از این دستور استقبال می‌کند و هم حامیان پزشکیمان مخالفت نخواهند کرد چون مخالفت با این تصمیم به معنی فاصله گرفتن از معیارهای ارزشی رئیس‌جمهور خواهد بود.

«برخی می‌گویند این اولین بار بود که یک مقام ارشد دولتی عزل شد و استعفا نداد. چون رویه این بوده که اگر قرار بر کناره‌گیری یک مدیر بود، خودش استعفا دهد. این درست است؟»

این نوع مسائل در جریان اصلاح‌طلب خیلی به ندرت اتفاق افتاده اما در بقیه جریان‌های سیاسی یک امر عادی است. به محض اینکه متوجه شوند خلاقی صورت گرفته یا تخلفی اتفاق افتاده، گاهی بر خوردهای بدون سرسودا ترتیب می‌دهند و گاهی اوقات نیز انعکاس خبری پیدا می‌کند. در مورد موضوع آقای دبیری چون خبر در ایام تعطیلات منتشر شد، بازتاب بیشتری در جامعه پیدا کرد. بنابراین، این مسئله عادی بود. به خاطر همین جامعه عکس‌العمل بیشتری نیز نشان داد. مردم هم زمان بیشتری برای توجه به این موضوع داشتند.

«مثالی درباره این برکناری‌ها خاطر تان هست؟»

اسامی به طور دقیق در خاطر من نیست اما هم در دوران آقای احمدی‌نژاد و هم دوران آقای رئیسی نمونه آن را داشتیم.

صدور حکم برکناری معاون پارلمانی از سوی فعالان سیاسی طیف‌های مختلف مورد استقبال قرار گرفت؛ همانطور که اصل این ماجرا و اتفاق افتادن این سفر در شرایط فعلی کشور، مسئله‌ای بود که پس از افشای آن در فضای مجازی و رسانه باعث انتقاد شدید طرف‌های مختلف سیاسی شد. پس از این اقدام پزشکیمان، عده‌ای از تندروترین عناصر سیاسی اصولگرا به زبان خود از این اقدام پزشکیمان تمجید کردند. برخی نیز تعارفات را کنار گذاشتند و این اقدام ترقی، فعال سیاسی اصولگرا و عضو شورای مرکزی حزب مؤتلفه این رویداد را در گفت‌وگو با هم‌میهن، از دریچه نگاه سیاسی خود تحلیل کرد.

«پس از صدور این حکم از سوی پزشکیمان، برخی این موضوع را پیش‌کشیدند که رئیس‌جمهور دیر وارد عمل شد.»

باید این مسئله را مورد توجه قرار داد که این گونه گزارش‌ها که ریشه در فضای مجازی دارد، باید به طور دقیق بررسی شود تا فردی مثل رئیس‌جمهور، به یقین برسد. صرفاً نمی‌شود بر اساس اخبار فضای مجازی حکم صادر کرد. من فکر می‌کنم این چند روز فرصتی بود که این موضوع به صورت دقیق مورد بررسی قرار بگیرد. اولین روز پس از پایان تعطیلات نوروزی هم کار صدور دستور را انجام دادند.

«مسئله‌ای که در حال حاضر مورد توجه قرار گرفته، این است که آقای دبیری و معاونت پارلمانی در این خصوص خلاف واقع گفتند. به نظر شما این اتفاق چقدر در تصمیم پزشکیمان تاثیر داشته است؟»

آقای پزشکیمان به مسئله صداقت در رابطه بین کارگزاران خود اهمیت ویژه‌ای می‌دهند. اگر

احمد آریایی نژاد نماینده مجلس و عضو حزب شریان:

برکناری دبیری رابطه دولت و مجلس را تقویت می‌کند

مردم در نتگنهای اقتصادی قرار دارند، بعد مراقب باشیم که با مانور اشرافیت و اشرافی‌گری داده نشود. مشکلی نیست که افراد به مسافرت بروند اما اینکه تصویر آن در فضای مجازی پخش شود خیلی بد می‌شود. مسئولان باید تراز کار خود را نگاهدارند و موقعیت جامعه را درک کنند. آنچه که برای دیگران موجب مباح باشد، در نظام اسلامی که مردم گرفتاری اقتصادی دارند، جلوه خوبی ندارد. اینجا بخش اخلاقی آن بیشتر از قانونی بودن مطرح است. به نظر من بهتر بود آقای دبیری هم به این موضوع اقرار کند.

بحث این دولت و این موقعیت نیست؛ در مجموع مسئولان شرایط کاری خاصی را پذیرفته‌اند و از وقت شخصی و خانوادگی می‌زنند تا دنبال حل مشکلات مردم باشند. تصور کنید در این موقعیت یک سفر لوکس داشته باشیم. طبیعتاً در فرهنگ ما و آذهان عمومی این موضوع پذیرفته نیست.

«این تغییر و تحول، ارتباط بین مجلس و دولت را تحت تاثیر قرار می‌دهد؟»

به نظر من با توجه به وجهه نظراتی مجلس این تصمیم قطعاً ارتباط مجلس و دولت را تحکیم می‌بخشد. چراکه نمایندگان می‌بینند که رئیس‌جمهور درباره موضوعی صحبت و به آن عمل می‌کند.

«این تصمیم رئیس‌جمهور چه تاثیری روی جامعه دارد؟»

جامعه را نسبت به مسئولان امیدوار می‌کند و اعتماد را افزایش می‌دهد. حتی در دولت‌های آینده هم این امر پسندیده می‌تواند ادامه پیدا کند. درست مانند سفرهای استانی که از دولت احمدی‌نژاد شروع شد و در دولت‌های بعد هم تقریباً ادامه پیدا کرد. هر کسی یک حسنی داشته باشد و ارثین، آن را ادامه می‌دهند. چون اقدامات درست در جامعه جامی افتد و مردم آن را از حاکمیت مطالبه می‌کنند.

«این تصمیمات می‌تواند برای دولت‌مدان نگرانی برکناری را افزایش دهد؟»

به نظر من خیر. دولت‌مدان باید بین دنیا و دین یکی را انتخاب کنند. ما می‌دانیم که پس از مسئولیت باید با بعضی از موارد و اتفاقاتی که در شرایط عادی در زندگی مان وجود داشته خداحافظی کنیم. چراکه مردم ناظر بر عملکرد و رفتار مسئولان هستند و برخی از رفتارها را نمی‌پذیرند. با این شرایط اقتصادی جامعه، مسئولان و دولت‌مدان باید سعی کنند در کف جامعه زندگی کنند.

«به نظر شما سفر آقای دبیری مشکل خاصی داشت و تخلف محسوب می‌شد؟»

به صورت شخصی مشکل نداشت. بگذارید مثالی بزنم. در حال حاضر دوچرخه‌سواری مشکل خاصی ندارد اما تصور کنید یک روحانی بالباس روحانیت و شأن و جایگاه خود در خیابان دوچرخه‌سواری کند. درست است که مشکل ندارد اما همچنان نیست. درباره این سفر هم باید بگوییم؛ در حالی که

رئیس‌جمهور معاون پارلمانی را پس از ماجرای قطب جنوب برکنار کرد

خداحافظ رفیق

مربوط به ماجرای سفر نوروزی او به قطب جنوب است؛ سفری که اولین خبرهایش در روز چهارم فروردین سر از فضای مجازی درآورد و منبع آن نیز صفحه اینستاگرام همسر دبیری بود. پزشکیمان روز سوم فروردین به تبریز رفته بود و نخستین واکنش‌ها به خبر نیز این بود که عکس‌هایی از دبیری منتشر شد که گفته می‌شد مربوط به تبریز است. با توجه به حضور رئیس‌جمهور در آذربایجان شرقی، این موضوع دور از انتظار نبود. اما ماجرا به همین جا ختم نشد و خبرگزاری فارس ۶ فروردین به نقل از دفتر دبیری خبر داد که دبیری به سفر رفته اما مقصد او قطب جنوب نبوده؛ بلکه به یکی از کشورهای منطقه سفر کرده. تصاویر سفر به آرژانتین و سپس قطب جنوب نیز مربوط به قبل بوده. ۷ فروردین یک پیام واتساپی از دبیری منتشر شد و در واقع اولین واکنش او به این حواشی محسوب می‌شد. در این پیام دبیری ضمن تاکید بر اینکه سفرش با هماهنگی و هزینه شخصی بوده، بر این نکته تاکید کرد که در قطب جنوب حضور ندارد.

محسن صالحی‌خواه و پریسا هاشمی / گزارشگران هم‌میهن: معاون پارلمانی دولت چهاردهم، با صدور حکمی از سوی رئیس‌جمهور عزل شد. مسعود پزشکیمان در این حکم خطاب به شهرام دبیری نوشت: «در این ایام پس از بررسی خبر، قطعی شد که در ایام نوروز در سفر تفریحی قطب جنوب بودید. در دولتی که مفتخر به افتد به مولای متقیان است و در شرایطی که هنوز در کشورمان فشارهای اقتصادی بر مردم زیاد و محرومان رزمنه‌اند، سفر پرهزینه تفریحی مسئولان رسمی، حتی با هزینه‌های شخصی، قابل دفاع و توجیه‌پذیر نبوده و با معیار ساده‌زیستی مسئولان سازگار نیست. دوستی دیرین و همکاری و خدمات ارزشمند شما در معاونت پارلمانی دولت چهاردهم، مانع آن نیست که پایبندی به صداقت، عدالت و وعده‌هایی که به مردم دادیم، مقدم داشته شود. بنابراین از ادامه همکاری با شما در دولت چهاردهم معذوریم.»

عزل دبیری از سوی پزشکیمان همان‌طور که در حکم برکناری او قید شده،

مجید رضائیان استاد دانشگاه و پژوهشگر ژورنالیسم:

برکناری دبیری موفقیت روزنامه‌نگاری تحلیلی بود

رسانه‌های ایران تقویت شدند، با وجود تمام محدودیت‌های موجود در خشان‌تر می‌شویم. در حال حاضر روزنامه‌نگاری تحلیلی ژانر مسلط روزنامه‌نگاری دنیا است. چون تمام افراد گوشی به دست هستند و زمان زیادی است که روزنامه‌نگاری از عنصر «چه» گذشته است. در حال حاضر مخاطب از کوچک‌ترین اتفاقی ناخبر می‌شود اما سراغ واکنش‌گتن‌بست می‌رود تا بداند «چه کسی»، «چرا؟» در همین رویدادی که مطرح شده چه زمانی رسانه درخسید؟ زمانی که رسانه‌ها درباره عنصر «چرا» گزارشی نوشتند و دنبال آن بودند که چرا باید چنین اتفاقی رخ دهد؟ این موضوع باعث شد که این خبر فراگیر شود. چراکه پاسخ به این پرسش کنشگری ایجاد می‌کند. فرق روزنامه‌نگاری «تحلیلی» با «تحقیقی» این است که حوزه «تحقیقی» دنبال افشای و افشای یک فساد است و زمان بر است. ممکن است یک روزنامه‌نگار چهار ماه روی این گزارش تحقیقی کار کند تا به نتیجه برسد. مانند گزارش روزنامه بوستون گلوب در مورد «کودک‌آزاری کشیشان» در ایالات بوستون. می‌گویند مردم آمریکا دوبار درها را بستند و در خانه گریستند؛ یک بار پس از انفجار برج‌های دوقلو، بار دیگر درباره افشای کودک‌آزاری کشیشان. این روزنامه‌نگاری تحلیلی

«پیگیری و نقش رسانه‌ها در اخبار به‌ویژه درباره سفر معاون پارلمانی رئیس‌جمهور چگونه ارزیابی می‌کنید؟»

در ژانر روزنامه‌نگاری تحلیلی یک اصل وجود دارد به نام «تعقیب خبری»؛ و دنبال این نیست که چه رویدادی اتفاق افتاده، بلکه به دنبال عنصر آن و چرا اتفاق افتاده است، می‌باشد. بنابراین هر چقدر ژانر روزنامه‌نگاری تحلیلی در

سعید شریعتی عضو شورای مرکزی حزب اتحاد ملت:

پزشکیمان نشان داد با دوستانش هم تعارف ندارد

«پس از اینکه حکم به صورت عمومی منتشر شد، برخی این موضوع را پیش‌کشیدند که پزشکیمان برای فرار از فشار افکار عمومی دبیری را کنار گذاشت. تحلیل شما از این نگاه چیست؟»

این حکم نه برای فرار از فشار افکار عمومی بود نه پیامی عصب‌دانه و خلاف عدالت داشت. پزشکیمان بر اساس همان آموزه‌های علوی که با آن شناخته می‌شود، تصمیم درست را گرفت. این تاخیری هم که رخ داد و کار را تا اولین روز پس از پایان کامل تعطیلات کشاند، به خاطر این بود که منتظر بودند آقای دبیری برگردند، جزئیات ماجرا را از خودشان بشنوند یا بررسی‌های لازم صورت بگیرد و سپس تصمیم‌گیری شود. چنین حکمی رانمی‌توان جغولانه

کسی افشا کند، دستگاه قضایی را تحت فشار قرار می‌دهند که اقدامی علیه رفیق خطای نکنند. در بهترین حالت، طرف چراغ خاموش استعفا می‌دهد و بعد به شغل مشاورت منصوب و از خدمات بی‌نظیرش قدردانی می‌شود. اگر هم کارش به محاکمه کشیده شود، سعی در تبرئه به هر قیمتی دارند و اگر هم محکوم شوند، حکم دادگاه را نمی‌پذیرند؛ چون محکوم از قبیله آنان است.

این دو رفتار ریشه در دو نگاه دارد. نگاه اول، حق‌محور است و در نهج‌البلاغه به خوبی شرح داده شده است. امام‌علی در پاسخ مردی که سوال کرد، آیا می‌شود هر دو گروه در جنگ جمل بر حق باشند یا هر دو باطل؟ پاسخ داد که حق را به فرد نمی‌شناسند. بلکه فرد را با حق می‌شناسند. نگاه اول حق‌مدار است و فرد را با آن می‌سنجد. نگاه دوم، قوم‌مدار؛ قبیله‌مدار؛ گروه‌مدار؛ و بالاخره فردمدار است و حق را تابع منافع قوم و قبیله و گروه خود می‌داند. محکومیت و خطای یک نفر را معادل محکومیت و خطای همه قوم و قبیله خود می‌داند. این تفاوتی است که میان دولت کنونی و قبلی می‌توانید ببینید. مقایسه کنید ارتقای به مقام مشاورت و حمایت تمام‌قد گروهی از طرفداران دولت سیزدهم از وزیر محکوم جهادکشاورزی در دو پرونده چند میلیارد دلاری جای دیش و نهاده‌های دامی، حتی پس از محکومیت قطعی او؛ یا ماجراهای سیسمونی‌گیت، ماجرای منابع وقفی مشهد و قزوین و بدرت از همه حوزه علمیه آرژان که این موارد موجب سقوط سرمایه اجتماعی ساختاری شد که می‌گویند با دولت جدید قدری از این سرمایه را بازسازی کند. تاکید دوباره شود که مقایسه عمل آقای دکتر دبیری با فسادهای مذکور در دولت قبل اصلاً درست نیست و ما هم چنین قصدی نداریم. آقای دبیری جرمی مرتکب نشده‌اند، فقط کارشان در مقام معاونت رئیس‌جمهوری در شرایط کنونی معنای خوبی نداشته است.

بنابراین، سفرهایی که سال‌های گذشته رفته‌اند و ایرادی هم نداشته؛ اسمال معنای بدی فراتر از شخصیت خودشان پیدا کرده است. این رفتار به‌درستی برخلاف انتظارات عموم مردم از مشی و شعارهای عمومی دولت و شخص آقای رئیس‌جمهور تلقی شده و منتسب به رفتار دولت پزشکیمان شده است. بنابراین، آقای رئیس‌جمهور باید اقدامی می‌کرد و با شنیدن جزئیات آن طبعاً تصمیمی را که باید می‌گرفتند؛ گرفته است. البته تکذیبیه‌ای که از سوی دفتر معاونت مزبور صادر شد و سفر را به سال‌هایش مربوط دانسته بود؛ عملی به‌غایت زشت و نابخردانه بود و این خطایی بزرگ‌تر و غیرقابل گذشت بود که هیچ‌گاه نباید در این دولت تکرار شود. آقای پزشکیمان ملتزم شده‌اند که دروغ نگویند و این عالی است، ولی کافی نیست و باید مانع دروغ‌گویی دیگر اجزای دولت هم بشوند.

عزل آقای معاون تفاوت دو نگاه را نشان داد. نگاه اول که به شعارهای خود ملتزم است و اگر تخلفی از آن را در دوست و رفیق خود هم دید خیلی محترمانه و به دور از بازی‌های کودکانه و تخریبی، عذر او را می‌خواهد و حتی یک جمله، تاکید می‌شود که یک جمله در توجیه و یا پنهان کردن این ماجرا اظهار نمی‌کنند. هیچ اقدامی برای زدن پشت پرده یا بازداشت و پرونده‌سازی برای افشاکر خبر نمی‌کنند. حتی اگر اقدام انجام شده فقط یک ترک اولی باشد و نه فساد و دزدی.

نگاه دوم، به کلی متفاوت است. اول از همه خبر را تکذیب می‌کند و بعد با افشاکر برخورد می‌کنند. لشکر رسانه‌ای و سایبری آنان پول می‌گیرند تا ماله‌کشی کنند و بگویند در این شرایط خطیر که آمریکا و اسرائیل چنین و چنان هستند، عده‌ای علیه مسئولین خدمتکار! شایعه‌پراکنی می‌کنند و از این طریق به دفاع از فرد خطاکار بر می‌آیند. این برای اقداماتی است که جرم نباشد و اگر وزیرشان جرم کرده باشد، پنهان‌کاری ابعاد بیشتری پیدا می‌کند. در این صورت، چه کسی جرأت دارد افشاکری کند؟ اگر هم